

Tillgängliggörande av produkter på den inre marknaden såväl som export från EU som förknippas med avskogning eller utarmning av skogar

---

Näringsdepartementet

2021-12-21

Dokumentbeteckning

COM (2021) 706

Förslag om tillgängliggörande av produkter på den inre marknaden såväl som export från EU som förknippas med avskogning eller utarmning av skogar

Sammanfattning

Förslaget innebär att verksamhetsutövare eller handlare som tillgängliggör nötkött, kakao, kaffe, palmolja, soja och trä på EU:s inre marknad eller exporterar de här produkterna från unionen ska kunna visa att produktionen inte har skett på mark som nyligen avskogats eller, i fallet med träprodukter, gett upphov till utarmning av skogar. Grunden i det föreslagna kontrollsystemet är obligatorisk tillbörlig aktsamhet baserat på en definition av ”avskogningsfri” kombinerat med ett system för att jämföra länder utifrån en tregradig riskskala.

Det nya förslaget om tillbörlig aktsamhet innebär att dagens system för tillbörlig aktsamhet som finns i EU:s timmerförordning förs över till den nya EU-förordningen och utvidgas till att gälla fler varor och produkter och att bestämmelserna om tillbörlig aktsamhet och förbud att släppa ut varor och produkter på marknaden blir strängare och utvidgas till att avse fler typer av varor och produkter. Preliminärt bedöms förslaget leda till väsentligt ökade administrativa bördor och ökade kostnader för de svenska myndigheter som kommer att få ansvaret att utföra kontroller och övervaka att lagstiftningen efterlevs samt för berörda företag.

Regeringen anser att det i många delar av världen finns utmaningar med ohållbar markanvändning med avskogning och utarmning av skogar som resultat. Regeringen välkomnar att miljö- och klimatfrågorna prioriteras högt

av kommissionen. Regeringen anser att ett ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbart jord- och skogsbruk är av stor betydelse för ett hållbart samhälle. Det balanserade och integrerade förhållningssättet i Agenda 2030 till hållbarhetens ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensioner är centralt för regeringen. Regeringen anser att det nationella självbestämmandet i skogliga frågor ska värnas inom EU-samarbetet. Regeringen anser att kostsamma och svårimplementerade regler bör undvikas och att målsättningen för kontroll- och spårbarhetsystemet bör vara ändamålsenligt och kostnadseffektivt. Regeringen anser att det finns en rad oklarheter i förslaget som behöver förtydligas. Regeringen anser bl.a. att principerna bakom jämförelserna mellan länderna (benchmarking) behöver klargöras och att förslagets förenlighet med WTO-regler klargöras.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Sedan 2003 har EU en handlingsplan för att förhindra att olagligt avverkat timmer kommer in på EU:s inre marknad (FLEGT). En central komponent i genomförandet av handlingsplanen är EU:s timmerförordning (faktaPM 2008/09:FPM39). Handlingsplanen ska sammantaget bidra till att bygga upp skogslagstiftning och institutioner i länder utanför EU. I kommissionens meddelande om avskogning från 2008 fastställdes de första delarna i en EU-strategi inklusive mål om att senast till 2030 stoppa minskningen av världens skogsareal och minska den totala tropiska avskogningen med minst 50 procent till senast 2020. I juni 2019 presenterade kommissionen sitt meddelande om att intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar (faktaPM 2019/20:FPM1). I meddelandet konstaterade KOM att trots många åtgärder vidtagits så fortsätter avskogningen i delar av världen. Kommissionen såg därför behov av att intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar på ett hållbart och ansvarsfullt sätt. I meddelandet aviserade kommissionen att de avsåg att bedöma behovet av åtgärder på efterfrågesidan för att minimera risken för avskogning och utarmning av skogar i samband med varuimport till EU. I strategin Från jord till bord (faktaPM 2019/20:FPM44) aviserade kommissionen ett förslag om åtgärder för att undvika eller minimera att produkter som konsumeras inom EU bidragit till avskogning. Den 17 november 2021 presenterade kommissionen ett lagförslag som syftar till att reglera tillgänglighörandet av produkter som förknippas med avskogning eller utarmning av skogar på den inre marknaden.

Syftet med lagstiftningen är att minimera EU:s bidrag till avskogning och utarmning av skogar över hela världen i syfte att minska unionens bidrag till utsläpp av växthusgaser och den globala förlusten av biologisk mångfald. Kommissionen konstaterar i syftesbeskrivningen av förslaget att en växande världsbefolkning leder till att efterfrågan på jordbruksmark förväntas öka, vilket kommer sätta ytterligare press på världens skogar. EU är en marknad som konsumerar stora mängder varor producerade i tredje land och enligt kommissionen finns det en möjlighet att genom ändrad och utvidgad lagstiftning minska den påverkan EU:s konsumtion har på avskogningen. Den lagstiftning som finns idag täcker endast in skogsavverkning kopplat till virke men inte avskogning som orsakas av utbredning av jordbruksmark vilket är den huvudsakliga orsaken till avskogning globalt. Kommissionens målsättning med förslaget är att minska avskogningen och utarmning av skogar som konsumtion och produktion inom EU orsakar och i och med det minska de globala utsläppen av växthusgaser och minska förlusten av biologisk mångfald.

1.2.1 Allmänna bestämmelser

Förslaget till förordning innebär att krav ställs på den som tillgängliggör nötkött, kakao, kaffe, palmolja, soja och trä enligt bilaga I till förslaget (hädanefter ”de relevanta produkterna”) på EU:s inre marknad eller exporterar de relevanta produkterna från unionen. Förordningen täcker också vissa produkter som innehåller, har utfordrats med eller gjorts av de relevanta produkterna (artikel 1). Kommissionens förslag innehåller 28 definitioner (artikel 2) av olika begrepp som kommissionen bedömer som relevanta för tillämpningen av förordningen. Bland dessa finns ”avskogning”, ”skog”, ”jordbruksplantage”, ”plantageskog”, ”planterad skog”, ”utarmning av skogar”, ”hållbara avverkningsförfaranden” och ”avskogningsfri”.

Kärnan i förslaget är ett förbud (artikel 3) att placera de relevanta produkterna på EU:s inre marknad eller exportera dem såvitt inte samtliga följande tre delar uppfylls: 1. Att produkterna som släpps på EU:s inre marknad och exporteras är avskogningsfria. 2. Att produkterna har producerats i enlighet med tillämplig lagstiftning i produktionslandet. 3. Att produkterna täcks av en tillbörlig aktsamhetsförklaring.

1.2.2 Skyldigheter för verksamhetsutövare och handlare

Verksamhetsutövare ska kunna bevisa att produktionen inte har skett på mark som nyligen avskogats eller, i fallet med träprodukter, gett upphov till utarmning av skogar. Detta ska ske genom ett system för tillbörlig aktsamhet (due diligence). Innan varan eller produkten placeras på den inre marknaden

eller exporteras ska verksamhetsutövaren skicka in ett aktsamhetsyttrande (due diligence statement) till behörig myndighet via det särskilda informationssystemet (se underrubrik 1.2.7) som kommer att upprättas (artikel 4). Handlare som inte klassificeras som ett mindre eller medelstort företag (SME) betraktas som och har samma krav på sig som verksamhetsutövare. För handlare som är SME:s finns ett något mer begränsat informationskrav vid utövande av tillbörlig aktsamhet (artikel 6).

Aktsamhetsutövningen (artikel 8) ska bestå av tre delar: a) Insamling av information och handlingar som krävs för att uppfylla informationskravet. b) Genomförande av en riskutvärdering. c) Riskreducerande åtgärder. Kravet på information (artikel 9) inkluderar bland annat kontaktuppgifter, vilken typ av vara det rör sig, kvantiteter samt information om när och var varan producerats inklusive geo-lokaliseringskoordinater. Riskutvärderingen och riskreducering (artikel 10) ska bl.a. ta hänsyn till landets risknivå (se underrubrik 1.2.5), förekomst av avskogning eller utarmning inom landet i fråga, värdekedjans komplexitet, förekomst av korruption, förfalskning av data eller om det pågår en väpnad konflikt i landet. För varor och produkter som kommer från ett lågriskland enligt artikel 27 i förordningen behöver inte en riskutvärdering eller riskreducering genomföras (artikel 12).

Om verksamhetsutövaren inte kan visa att reglerna och kraven i förordningen efterlevs får varan eller produkten inte tillgängliggöras på den inre marknaden eller exporteras.

1.2.3 Skyldigheter för medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter med ansvar för att fullgöra de skyldigheter som följer av förordningen (artikel 13). De behöriga myndigheterna ska utföra kontroller för att fastställa om verksamhetsutövaren och handlare uppfyller sina skyldigheter enligt förordningen och huruvida relevanta råvaror och produkter uppfyller kraven i förordningen. De behöriga myndigheterna ska ta fram en kontrollplan, som ska bygga på en riskbaserad ansats. Varje medlemsstat ska säkerställa att de kontroller som görs årligen täcker åtminstone 5 % av de verksamhetsutövare som tillgängliggör på eller exporterat från EU:s inre marknad de berörda produkterna och 5 % av kvantiteten av de berörda produkterna (artikel 14). För varor eller produkter från länder med hög risk ska 15 % av verksamhetsutövarna och varorna kontrolleras (artikel 14/artikel 20). Varje år ska medlemsländerna publicera och rapportera till kommissionen hur många kontroller som genomförts samt kontrollernas resultat (artikel 19). Medlemsstaterna är skyldiga att ha straffbestämmelser för överträdelse av förordningens bestämmelser (artikel 23). Enligt förslaget finns detaljerade krav på hur ekonomiska sanktioner ska beräknas och att den maximala

1.2.4 Procedurer för relevanta varor och produkter som kommer in i eller lämnar unionen (artikel 24–26)

De behöriga myndigheterna bär ansvaret för den generella tillämpningen av förordningens regler (artikel 24.2). Tullmyndigheterna föreslås kontrollera såväl införsel till unionen som utförsel från unionen till tredjeland (artikel 24.3). Tullmyndigheternas kontroller ska i huvudsak baseras på en riskanalys och ske inom ramen för ett unionsgemensamt riskhanteringsramverk. Tullmyndigheterna kommer även ha tillgång till och kontrollera produkter mot det gemensamma informationssystem som upprättas i och med genomförandet av förordningen. Förordningen syftar också till ett utökat informationsflöde och samarbete mellan kommissionen, behöriga myndigheter och tullmyndigheter (artikel 25). För att möjliggöra nödvändigt informationsflöde ska kommissionen utveckla ett elektroniskt gränssnitt baserat på EU:s digitala miljö för en enda kontaktpunkt för tullmyndigheter (EU Single Window Environment for Customs). Kommissionen föreslås anta en genomförandeakt i vilken detaljerna för det elektroniska gränssnittet utarbetas (artikel 26).

1.2.5 System för jämförelse av länder och samarbete med tredjeländer

Kommissionen föreslår att ett system med tre nivåer för riskbedömning av länder införs. De tre nivåerna är låg risk, standardrisk och hög risk. Kommissionen ges möjlighet att ta fram en lista över länder eller delar av länder utifrån den tregradiga skalan. Listan ska publiceras genom en genomförandeakt. Listan ska uppdateras när så är nödvändigt. Klassningen av ett land som låg risk eller hög risk ska baseras på följande kriterier: a) graden av avskogning eller utarmning av skogar; b) expansionsgraden av jordbruksmark för relevanta varor, c) produktionstrender för relevanta varor och produkter; d) huruvida landets nationellt bestämda bidrag (NDC) om utsläppsminskningar under Klimatkonventionen inkluderar utsläpp och upptag från jordbruk, skogsbruk och markanvändning; e) avtal och andra instrument överenskomna mellan landet och EU som berör avskogning eller utarmning av skogar; f) huruvida landet i fråga har nationella eller subnationella lagar som är i enlighet med artikel 5 i Parisavtalet och som tillämpas på ett sätt som undviker avskogning och utarmning av skogar (artikel 27). Kommissionen ska samverka med berörda producentländer för att utveckla partnerskap och samarbete för att tillsammans adressera avskogning och utarmning av skogar (artikel 28).

1.2.6 Misstanke om överträdelser

Kommissionen föreslår att en möjlighet för fysiska och juridiska personer att till behörig myndighet anmäla misstanke om överträdelser av regelverket införs. Den behöriga myndigheten ska informera den som anmält misstanke om huruvida åtgärder vidtas och skälet till detta (artikel 29). Alla fysiska och juridiska personer som har tillräckligt intresse, inklusive de som har anmält misstanke om överträdelser av regelverket, ska ha rätt att få beslut fattat av behörig myndighet eller underlåtenhet av en sådan myndighet att agera överprövat av domstol eller av ett oberoende och fristående offentligt organ (artikel 30).

1.2.7 Informationssystem

Enligt förslaget ska kommissionen få i uppgift att upprätta och förvalta ett register i vilket samtliga aktsamhetsyttranden (due diligence statement) samlas. Registret ska utöver yttranden innehålla bl.a. en förteckning över verksamhetsutövare och handlare, kontrollresultaten av yttrandena och möjlighet att skapa en riskprofil över verksamhetsutövare, handlare samt varor och produkter. Kommissionen föreslås också via en genomförandeakt anta regler för registret. Reglerna ska omfatta skydd av personuppgifter samt skydd av data som delas mellan olika IT-system. Kommissionen ska ge tullmyndigheter, behöriga myndigheter, verksamhetsutövare och handlare tillgång till systemet utifrån aktörernas skyldigheter enligt förordningen. Kommissionen ska också ge allmänheten tillgång till registret i form av anonymiserade dataset över informationen i systemet (artikel 31).

1.2.8 Översyn

Senast två år efter att förordningen har trätt i kraft ska kommissionen genomföra en första översyn av förordningen. Kommissionen ska rapportera om översynen till rådet och Europaparlamentet och rapporten kan om så bedöms lämpligt åtföljas av ett lagförslag. Rapporten ska fokusera på en utvärdering av behovet att utöka förordningens omfattning till andra ekosystem och varor. Senast fem år efter att förordningen har trätt i kraft och därefter löpande med som mest femårsintervaller ska kommissionen genomföra en allmän översyn av förordningen, rapportera om den till rådet och Europaparlamentet och rapporten kan om så bedöms lämpligt åtföljas av ett lagförslag. Senast två år efter att förordningen har trätt i kraft och därefter i jämna intervall ska kommissionen genomföra översyn av bilaga I för att bedöma om listan över produkter ska kompletteras eller utökas.

1.2.9 Slutliga bestämmelser

Kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter med kompletterande regler. Bemyndigandet gäller de delegerade akter som nämns i artiklarna 9(3), 10(8) och 32(4).

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Regeringen analyserar fortfarande förslagets effekter på svenska regler. De lagar, föreskrifter och förordningar som kan komma att påverkas är följande:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden föreslås upphävas ett år efter ikraftträdandet av den nya förordningen (artiklarna 35 och 36). I lagen (2014:1009) om handel med timmer och trävaror och i förordningen (2014:1010) finns bestämmelser som kompletterar förordning (EU) nr 995/2010. Lagen innehåller bestämmelser om den behöriga myndighetens kontroll av att timmerförordningen följs. Den behöriga myndigheten har rätt att på begäran få upplysningar och ta del av handlingar och få tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen som har anknytning till verksamhet som innebär att släppa ut timmer och trävaror på marknaden. Vidare får den behöriga myndigheten meddela förelägganden och förbud samt besluta om att ta om hand timmer eller trävaror som uppenbart härrör från olaglig avverkning. Överträdelse av förbudet i förordning (EU) nr 995/2010 är straffsanktionerade. Bestämmelserna i lagen om handel med timmer och trävaror och förordningen om handel med timmer och trävaror måste ses över med anledning av den nya EU-förordningen.

Förslaget om tillgång till rättslig prövning (artikel 30) av beslut från behörig myndighets eller underlåtenhet att fatta beslut eller agera kan innebära att bestämmelser om överklagande kan behöva ses över.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Det nya förslaget om tillbörlig aktsamhet innebär att dagens system för tillbörlig aktsamhet som finns i EU:s timmerförordning förs över till den nya EU-förordningen och utvidgas till att gälla fler varor och produkter och att bestämmelserna om tillbörlig aktsamhet och förbud att släppa ut varor och produkter på marknaden blir strängare och utvidgas till att avse fler typer av varor och produkter. Förslaget bedöms leda till väsentligt ökade administrativa bördor och ökade kostnader för de svenska myndigheter som bl.a., kommer att få ansvaret att utföra kontroller och övervaka att lagstiftningen efterlevs. Det bedöms också innebära ökad administrativ börda och kostnader för verksamhetsutövare och handlare och kan komma att leda till högre priser för konsumenterna.

Kostnader som förslaget i slutändan kan leda till för den nationella budgeten ska finansieras i linje med de principer om neutralitet för statens budget som riksdagen beslutat om (prop. 1994/95:40, bet. 1994/95FiU5, rskr. 1994/95:67). Utgiftsdrivande åtgärder på EU-budgeten ska finansieras genom omprioriteringar i den fleråriga budgetramen (MFF).

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen anser att det i många delar av världen finns utmaningar med ohållbar markanvändning med bland annat avskogning och utarmning av skogar som resultat. Regeringen välkomnar att miljö- och klimatfrågorna prioriteras högt av kommissionen. Regeringen instämmer i att utmaningarna med förlust av biologisk mångfald och ekosystemtjänster måste adresseras och att skogen har en central roll i klimatarbetet. Sverige har en tydlig ambition att skyddsvärda skogar inte ska avverkas utan bevaras antingen genom formellt skydd eller frivilliga avsättningar. Klarar världen inte klimatkrisen så blir konsekvenserna oöverskådliga. Regeringen prioriterar därför klimatfrågan. Regeringen understryker att skogens klimatnytta består av skogen som en kolsänka och som en källa till hållbart producerade råmaterial som ersätter fossilbaserade produkter. Regeringens målsättning är fortsatt att EU-regler ska främja, inte hindra, en långsiktigt ökad hållbar produktion av livsmedel, fossilfria material och bioenergi från jord- och skogsbruket.

Regeringen anser att ett ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbart jord- och skogsbruk är av stor betydelse för ett hållbart samhälle. Det balanserade och integrerade förhållningssättet i Agenda 2030 till hållbarhetens ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensioner är centralt för regeringen. Regeringen avser verka för att det slutliga regelverkets åtgärder och effekter ligger i linje med ansatsen i Agenda 2030. Det gäller för den EU-interna hållbara produktionen av berörda produkter såväl som import från tredjeland. Vad gäller import anser regeringen att dimensioner så som fattigdomsbekämpning och livsmedelsförsörjning i tredjeland behöver tas i beaktande. Regeringen anser att det bör undvikas att resultatet av lagstiftningen blir att fattigare länders tillgång till EU:s inre marknad begränsas, att de globala handelsströmmarna för de relevanta produkterna enbart dirigeras om med konsekvensen att effekterna på klimat och miljö i realiteten blir små, att priserna för EU:s konsumenter ökar och att europeiska företags konkurrenskraft försämras. Det bör vidare säkerställas att regelverket inte leder till läckageeffekter (dvs att produktion flyttas till andra markkategorier och/eller konsumtion av produktkategorier som inte täcks av förslaget) i förhållande till klimat och miljö eller snedvridna incitament i tredjeland.

Regeringen anser att det nationella självbestämmandet i skogliga frågor ska värnas inom EU-samarbetet. Regeringen kommer i det fortsatta arbetet med förslaget verka för att kompetensfördelningen i fördraget, subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen respekteras. Regeringen ser positivt på internationellt samarbete och bistånd kopplat till skog och skogsbruk, t.ex. de samordnade ståndpunkter som EU driver i FN:s skogsforum och i form av partnerskapsavtal med timmerexporterande länder inom ramen för FLEGT-handlingsplanen. Regeringen anser dock att detaljreglering av hållbart

skogsbruk på EU-nivån ska undvikas. Regeringen bedömer att de föreslagna definitionerna av *forest degradation* ("utarmning av skogar") och *sustainable harvesting operations*, ("hållbara avverkningsförfaranden") riskerar att leda till en sådan detaljreglering. Regeringen avser verka för att det slutliga regelverket är förenligt med det nationella självbestämmandet i skogliga frågor och att det inte riskerar att kringskära möjligheterna att utforma en kostnadseffektiv politik. Det inkluderar även delegering av bestämmanderätt till kommissionen.

Regeringen anser att en välfungerande inre marknad och rättvis konkurrens är grundstenar för såväl unionens fortsatta gynnsamma utveckling som det globala utvecklingsarbetet. EU:s ekonomi bygger på principen om öppna marknader och förlitar sig på multilaterala regler och ett stabilt nätverk av frihandelsavtal med globala partner. För regeringen är det prioriterat att de slutliga åtgärderna bedöms förenliga med WTO-regelverket och att de är proportionerliga, icke-diskriminerande och minimalt handelsstörande. Förordningens påverkan på handel och produktflöden behöver därför analyseras vidare, med inriktningen att belysa eventuella risker för läckage och förutsättningarna för konkurrenskraftig europeiska produktion.

Regeringen anser att enbart nödvändiga och tydliga definitioner och koncept bör finnas med i lagstiftningen. Regeringen ifrågasätter om en definition av "hållbara avverkningsförfaranden" är nödvändig i förhållande till förordningens syfte. Regeringen bedömer att den föreslagna definitionen av "utarmning av skogar" är otydlig och skulle ge upphov till godtyckliga bedömningar och riskerar att leda till svårigheter i genomförandet. Regeringen anser att lagstiftningsdefinitioner behöver vara lätta att förstå, ta till sig, efterleva och kontrollera, inte minst eftersom omfattningen av förslaget är globalt.

Regeringen anser att kostsamma och svårimplementerade regler bör undvikas och att målsättningen för kontroll- och spårbarhetssystemet bör vara ändamålsenligt och kostnadseffektivt. Regeringen ställer sig tveksam till kvantitativa mått för kontroller.

Regeringen anser att principerna bakom jämförelserna mellan länderna (benchmarking) behöver klargöras och att förslaget förenlighet med WTO-regler klagörs. Regeringen anser att ansvarsfördelning och informationsskyldighet längs med värdekedjorna behöver förtydligas och att kostnadseffektiva riskbaserade lösningar främjas. Det gäller inte minst för förädlade eller sammansatta produkter som innehåller produkter som omfattas av den nya lagstiftningen. Regeringen anser att det bör finnas flexibilitet när det kommer till hur olika leverantörskedjor regleras och kontrolleras.

Regeringen anser att den föreslagna övergångsperioden från EU:s timmerförordning till det nya regelverket om ett år bör förlängas till åtminstone två år. Medlemsstaterna behöver typiskt sett mer än ett år på sig för att anpassa sin lagstiftning och kontroll- och styrningssystem nationellt.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas ståndpunkter om förslaget är ännu inte kända.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter om förslaget är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har inte remitterats.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

De rättsliga grunderna är artikel 192 (Miljö) i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Beslut fattas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet i artikel 294, dvs. Europaparlamentet är medbeslutande. Rådet beslutar med kvalificerad majoritet.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Kommissionen anser att förslaget är förenligt med proportionalitets- och subsidiaritetsprincipen. Kommissionen framhåller att förslaget fokuserar på varor och produkter som tillgängliggörs på eller exporteras ifrån EU:s inre marknad och att åtgärder på unionsnivå därför är mest effektiva. Kommissionen menar också att det föreslagna systemet med obligatorisk tillbörlig aktsamhet baserat på en definition av avskogningsfri kombinerat med ett system för att jämföra länder är det mest effektiva för att uppnå syftet med lagstiftningen. Kommissionen anser också förslaget är proportionerligt i förhållande till ”allvaret och angelägenhetsgraden i problemet” och prioriteringarna i EU:s gröna giv.

Regeringen ser behov av att vidare analysera definitionerna som berör skog och skogsbruk ur ett subsidiaritetsperspektiv. Regeringen ser behov av att analysera det föreslagna kontroll- och spårbarhetssystemet ur ett proportionalitetsperspektiv. Regeringen anser vidare att det bör ske en bedömning av förväntad nytta i förhållande till kostnaderna som regelverket ger upphov till.

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Rådsarbetsgrupperna för skogsbruk respektive miljö fick en första presentation av förslaget den 19 november respektive 22 november. Kommissionen presenterade förslaget på jordbruks- och fiskerådet den 12 december och på miljörådet den 20 december. Under våren 2022 kommer ministerrådet och Europaparlamentet att ta fram sina respektive ståndpunkter kring förslaget. Därefter kommer trepartssamtal att följa.

4.2 Fackuttryck/termer

EU Single Window for Customs - En enda kontaktpunkt för tullen i EU.

WTO - (World Trade Organization), på svenska
Världshandelsorganisationen.